

[Formanden]

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om jordemødre.

(Lovforslag nr. L 3. Fremsat 4/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Frederiksen (S):

Jordemoderloven stammer fra 1953 og er meget forældet i sin formulering. Den bygger hovedsagelig på hjemmefødsler, som stort set ikke finder sted mere. Den gamle lov taler også om jordemoderen som privatpraktiserende, selv om fødselsbetjeningen siden 1973 stort set er overgået til amtskommunernes regie. Den ændring, der fandt sted i 1973 ved ikrafttrædelsen af loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, siger intet om jordemoderens stilling som medicinalperson. Lovforslagets formål er at ajourføre retsgrundlaget for udførelsen af jordemodervirksomhed i overensstemmelse dels med udviklingen, der er sket inden for fødselsbetjeningen siden 1953, og dels med de principper, der er gældende i den nyere lovgivning om medicinalpersoner, f.eks. læger og tandlæger.

Endelig – og ikke mindst væsentligt – er der i forslaget bestemmelser, der vil give muligheder for gennemførelse af regler om fælles arbejdsmarked for jordemødre fra de nordiske lande og fra EF-landene.

En af de nye ting i forslaget er bestemmelser om jordemødrenes adgang til at fraskrive sig deres autorisation og at generhverve denne efter ganske bestemte regler fra sundhedsstyrelsen.

Forslaget her har været til udtalelse bl.a. i undervisningsministeriet, Københavns og Frederiksberg kommuner og i Amtsrådsforeningen, og jordemoderskolen har udtalt sig. Alle har tiltrådt forslaget. Den socialdemokratiske gruppe anbefaler forslaget til at træ-

de i kraft, som det er foreslået, den 1. oktober 1979.

H. C. Hansen (FP):

Ved første gennemsyn af lovforslaget må jeg da erkende, at man som fremskridtspolitiker har måttet se på det med tilfredshed, idet en lang række paragraffer er gledet ud og er blevet slettet.

Men når man dernæst opdager, at årsagen er, som ministeren skriver i sin skriftlige fremsættelse: »Den gældende jordemoderlov har nemlig et indhold, der altovervejende tager sigte på den privatpraktiserende jordemoder,« og fortsætter: »I-lovforslaget er derfor i forhold til gældende lov udeladt en række bestemmelser, der sigter på den privatpraktiserende jordemoder«, ja, så må jeg da på mit partis vegne beklage, at udviklingen har medført, at et privat erhverv som jordemodererhvervet nu er forsvundet.

Når jeg har sagt dette, så vil jeg tilføje, at der er dele af lovforslaget, som jeg ikke bryder mig om. Lad mig først nævne § 3, stk. 1, hvorefter indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte sådanne bestemmelser, som direktiver vedtaget af Det europæiske Fællesskab kræver gennemført. Fremskridtspartiet vil ikke medvirke til at give ministre bemyndigelse til at gennemføre direktiver på et tidspunkt, hvor disse direktiver endnu ikke er endeligt fastsat. Vi er i fremskridtspartiet internationalt indstillet, men vi finder det overordentlig vigtigt, at den sproglige kontakt mellem den svangre kvinde og jordemoderen er til stede. Er jordemoderen ikke i stand til at tale korrekt og perfekt dansk, vil det efter vor mening ikke kunne give den fødende den nødvendige tryghed.

Lovforslagets §§ 2, 3, 4, 5 og 6, dvs. langt den væsentligste del af lovforslaget, handler om autorisation af jordemødre. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at har en kvinde gennemgået den danske uddannelse som jordemoder og bestået sin eksamen og danset omkring Storkespringvandet, så har hun ret til at være praktiserende jordemoder, såfremt hun ikke overtræder § 8, stk. 1, som kort og godt lyder:

»En jordemoder er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.«